

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det kommer egentlig helt bag på mig, at fru Line Barfod er så skeptisk over for, at vi møbler lidt om herinde. Meningen er jo ikke, at to parter skal stå stejlt over for hinanden, men at den ordfører, der har afleveret et synspunkt, også skal stå til regnskab for det. Og der er jo netop mulighed for, at alle partier kan stille spørgsmål, så det er jo ikke noget med, at man står stejlt over for hinanden.

Så fik jeg ikke før svaret på hr. Aage Frandsens spørgsmål: Jeg har da om nogen, når jeg er blevet spurgt op mod sommerferien, sagt, at hvis lovgivningsarbejdet ikke kan laves ordentligt, så må vi ind i sommerferien. Men det viser sig jo altid ligesom med stilen i skolen, at så kan vi virkelig godt blive færdige til sidst. Og man kan vel nok sige, at Venstres afdøde formand, Ivar Hansen, om nogen har arbejdet for lovkvalitet her i Folketinget. Så det kan man vist ikke sige at Venstre har arbejdet imod.

Det eneste, jeg bebrejder mig selv, er, at det ikke var mig, der kom i tanker om at fremsætte det forslag, hr. Aage Frandsen fremsatte om de 30 dage. Men vi har da altid støttet også forslag fra SF om det. Og vi har ikke ændret standpunkt i spørgsmålet om lovkvalitet, selv om vi er kommet i regering.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Svend Auken som ordfører.

Svend Auken (S):

I Enhedslistens betækningsbidrag står der, at der er meget kort tid til behandlingen, og at man burde udsætte det her spørgsmål. Jeg vil gerne sige for de af os, der har deltaget i arbejdet med det, at vi har diskuteret det i ca. 1½ år.

Et af problemerne er, at for at en sådan ændring skal gennemføres, skal den have en meget bred tilslutning. Det vil sige, at man kan opleve, at man er nødt til at argumentere i et betækningsbidrag for at være enig med andre mod forslag, man selv har stillet og har sit hjerte med i. For mit vedkommende gælder det i høj grad forslaget om at give en bedre behandling af finanslovsforslaget. Men det er altså den pris, man betaler for at gennemføre disse ændringer i bredighed.

Det vil sige, at vi, der stemmer for forslaget til sidst, samlet set vurderer det her som en fordel, som et fremskridt. Men vi er da klar over, at der er ting, man kunne gøre bedre set ud fra hvert

partis synspunkt. Og vi må selvfølgelig lytte til hinanden og navnlig lægge vægt på det, som fru Birthe Rønn Hornbech sagde, nemlig at denne ordning er en forsøgsordning. Som alle andre forsøg vil vi følge det meget nøje, og viser det sig i næste folketingsår, at nogle af ændringerne har været uhensigtsmæssige, ja, så er der for mig ingen tvivl om, at et stort flertal i Folketinget vil kunne blive enige om at ændre det igen.

Fru Line Barfod var inde på et enkelt aspekt, som jeg i hvert fald tror hun har ret i. Det er, at vi nok i vores debat om vores regler om korte bemærkninger, som jeg mener er gode – den foreslåede ændring mener jeg er et klart fremskridt – nok især har tænkt på de store debatter og førstebehandlinger i modsætning til anden- og tredjebehandlinger, hvor det er meget mere vanskeligt at styre, hvem der egentlig stiller spørgsmål til hvem, navnlig fordi ordførere ofte gerne vil sige noget til en ordfører, der ikke har bedt om ordet. Og derfor er det måske svært at styre de korte bemærkninger helt.

Derfor tror jeg nok, at vi måske gør klogt i, når vi indfører det her til foråret, at lade de nye regler gælde for førstebehandlinger og for de store debatter, hvorimod jeg ved anden- og tredjebehandlinger mere tror på det traditionelle system. Men det er i hvert fald en overvejelse værd.

Jeg synes, at dagen i dag har belært os om, at det ikke er helt nemt at styre, heller ikke efter de nugældende regler. Også de nugældende regler er meget vanskelige at anvende på anden- og tredjebehandling. Men da alle jo ved det, og vi alle er optaget af, at der bliver givet fair og gode muligheder for diskussionen i Folketinget, så er det jo gået endda.

Jeg er meget glad for, at dette forslag nu går igennem Folketinget. Efter at jeg vendte tilbage til Folketinget efter i mange år at have været minister, noterede jeg med glæde, at der var kommet meget mere liv over debatterne, end jeg huskede tidligere, at mange flere medlemmer var engagerede, og at vi havde fået flere korte bemærkninger. Men samtidig var det i hvert fald min og mange andres vurdering, at vi kunne gøre debatterne endnu mere aktuelle og endnu mere livlige.

Kl. 15.30

I det forslag, vi nu skal tage stilling til, er der en ny form for debat, der hedder aktuel debat, som jeg tror kan være et godt instrument. Der er lagt vægt på åbne samråd; et mindretal kan kræve åbne samråd; vi kan have debat i de åbne